

Pod kotlem 25. 3. 2023

Prázdná množina - „reportáž“

Při prohlížení kalendáře šifrovaček a zvažování, co bychom mohli absolvovat, objevujeme něco nového – Pod kotlem. Není to zase tak daleko a v tom termínu zatím nic nemáme. Z popisu není úplně jasné, co nás čeká. Dle odkazů na ukázkové šifry (ze Tmou) čekám, že to zase tak jednoduché nebude.

Poptávám se ostatních z týmu: Dan už má jinou akci, Verča je pro, Tom překvapivě by také šel. Jsme tedy zatím tři. Tom po čase hlásí, že by šel i jeho kamarád Jirka (už ho jednou lákal, ale neklaplo to). Dává vědět ještě Hanka, že akce, kterou měla v sobotu mít, se ruší. Nakonec jsme tedy v pěti.

Předpověď počasí není zrovna ideální. No snad nováčka Jirku hned na první šifrovačce neodradíme nějakým zákysem v hnusném počasí.

Po cestě vyzvedávám Verču a po absolvování dvou objížděk se blížíme ke Žďáru. Dokonce přestává pršet a objevuje se i sluníčko. Tom s Jirkou, kteří jeli z Brna, jsou už na místě a chvíli před desátou doráží i Hanka z Poličky.

Po zaznění rohu se vrháme na startovní šifry. Tom okamžitě vidí v Básničce písničky, během chvilky je vyluštěno. Já s Hankou stříháme plástve (Workoholky) a skládáme. Zkouším vepsat abecedu, postupně z obou stran – nic. Hanka dle tvaru navrhuje klávesnici, je to tam. Zbytek právě dokončuje osmisměrku. Prohlížíme, co zbylo. Tři různé znaky, to bude morseovka. Přímě to nic nedává. Ale nápis „otoč doleva“ napovídá, také „čárka“ je teď čárkou. Ale ani tak to nevychází, podezřelý je i začátek - oddělovač. Zkoušíme to otočit doprava a bingo. Asi jsme se měli točit my a ne papír. Stíháme to ještě 3 minuty před koncem prvního limitu. Super.

Přicházíme na první stanoviště – Smajlíci. Dost dlouho do toho koukáme, zkoušíme písničky, hlášky, ... Až Tom navrhuje „Nikdy, nebo navždy“. To by šlo a pak už je k Pelíškům kousek. Postupně doplňujeme a právě když začíná kapat, vyrážíme dál. Během přesunu přes rozbahněné staveniště přestává pršet (byla to jen krátká přeprška).

Druhá šifra – Letem světem. Ihned doplňujeme jména států. Všímáme si, že první písmena dávající abecedu, opravíme Arabské emiráty na Omán a to už pravítkem spojujeme křížky podle abecedy. Co s tím, ale dál? Žádný rozumný obrázek to netvoří, úhly asi také ne (bylo by to moc nepřesné). Při kreslení poslední spojnice zkouším měřit délku – jsou to celé centimetry. Máme to.

U křížku vyzvedáváme další šifru – Zpoždění, ta by se Danovi líbila – miluje vlaky. Ihned pojmenováváme města. Rozebíráme začátek šifry. Kalendář – označena středa, asi začátek měsíce, ohýnek na sobotě – jasné, březen dnes 12 hodin. Hledáme spojení, ale kromě toho do Brna nic nesedí (počet přestupů, čísla vlaků). To nebude 12, ale půlnoc. Hledáme spoj domů ze šifrovačky. Tuplem nic, po půlnoci v neděli nic rozumného nejede, jen vlak do Brna. Jdeme na to obráceně, výsledkem mají být souřadnice, a to někde poblíž (49,5.... 15,9....).

Zpětně tedy nacházíme správný vlak do Brna a ignorujeme datum. Dohledáváme ostatní spoje. Ten kalendář jsme si vyložili špatně.

Vychutnáváme si nádherné okolí Zelené hory a okolo jezera docházíme k pětce – Olympiáda. Tom ihned hlásí průniky množin. Doplnujeme správná slova a vybereme písmena a pokračujeme. Nejrychleji vylušťená šifra.

U Pastelky vyzvedáváme Útržky. Ihned vidíme souvislost s předchozími šiframi. Po tom, co je vybalíme, je to jen chvilka než máme písmenka. Šipky ukazují dokola, ale kde je začátek? Bohužel si nevšimneme, že jedna šipka je trochu výraznější. Ale i tak po chvilce čteme U Jordánku – to „u“ se čte dvakrát. Upřesnitko je 591 – to by mohlo být číslo popisné, ale v mapách není. Nevadí, to najdeme. Číslování domů ve Ždaru je opravdu zajímavé, ale číslo popisné to nebude. Po příchodu k rozcestníku U Jordánku 580 m už chápeme to 591.

Záskok – velmi rychle nacházíme „puma – guma“. Princip je jasný, jen chvilku trvá najít všechna slova. Vyrážíme dál – zatím to jde podezřele snadno.

Vyzvedáváme šifru a usazujeme se na lavičce u ohniště, kterou právě opouští jiný tým se slovy, že tu „pěkně“ fouká. Listujeme deníčkem, docházíme k závěru, že je to popis pořádného tahu. Úkolem je asi najít místo, kde ztratil peněženku. V textech je jakýsi popis cesty, tak to zkusíme rekonstruovat. První text je celkem jasný. Kreslíme to do mapy. Druhý udává azimuty a vzdálenosti, to bude potřeba nakreslit pořádně. Opravdu je tu ukrutná zima. Po čtvrt hodině velím, že jdeme jinam, kde tak nefučí. Obcházíme stadion a začíná kapat. Nápad, že by to chtělo hospodu, je jednomyslně přijat. Hledáme, co je v okolí, nejbližší je bowling, snad to tam funguje. Je tu dost plno, ale v rohu je jeden stůl s rezervací od 20 hodin, to snad stihneme.

Nad horkým čajem znovu procházíme deníček, nyní pečlivěji. Úvodní text navádí na trojúhelník a místo, které prošel vícekrát. Poctivě kreslím cestu z azimutů a délek (nevychází to po cestách, ale budiž). Další text odkazuje na obchod naproti, dle mapy je tam albert, takže to je asi správně. Třetí a čtvrtý text zatím nic. Poslední text odkazuje na kino a od něj k restauraci AstraG (že by to bylo tam – ale kde je trojúhelník?). Tak to zkusíme pozpátku a už to máme. Odstavce odkazují na jména ulic, všechny dohledáváme. Jen místo V zahrádkách dáváme Barákova. Ale vcelku to nevadí. Tom zatím nachází „bílá – červená – bílá“, nechá nás chvíli hádat, než prozradí turistickou značku. Dnes má Tom svůj den. Vzápětí Hanka nachází morseovku, dokončujeme zákres trasy. Tučně vytištěná písmenka jsme sice nerozkódovali, ale, trojúhelník je jasný, kousek cesty je zdvojený a upřesnitko nejbližší u řeky taky sedí. Vyrážíme s přáním, že by už nemuselo pršet.

Nejen, že během té hodiny a půl přestalo pršet, ale také přestalo foukat a vyjasnilo se. Svítí měsíc a hvězdy. Po cyklostezce pokračujeme dál a hodnotíme dosavadní postup a odhadujeme, kolik šifer nás ještě čeká. Po vyzvednutí šifry se přesouváme pod lampu k Penny. Okamžitě doplňujeme zbývající rozměry obdélníků A0 a zbytek v poměru odmocnina ze dvou (to, že to jsou formáty B a C nás nenapadá). Vždy první řádek každé části mi připomíná datum. Jen mi vadí, že rok je zapsán jednotlivými číslicemi a den jedním číslem. Přesto vypisujeme všechna data a Tom hlásí, to jsou data hokejových zápasů MS a olympiády. Hned doplňujeme zkratky států a skóre. Jen co dát do toho posledního řádku. Dle obrázků zkusíme „zlatý hattrick“, což se tam skoro vejde (když zapomeneme jedno t).

Ale není to ono. Tom opět skóruje – „rachna kachna“, to bude Rachůnek. Takže jména hráčů co vstřelili vítězný gól. Začínáme gúglit, ale to nám moc nejde. Verča dává dotaz, zda můžeme přítele na telefonu? Ujišťujeme ji, že ano. Volá a hned získává odpovědi – opravdu jsem nevěřil, že skutečně existují lidé, co si bezpečně pamatují, jaký se kdy hrál zápas, kolik to skončilo a kdo dával branky. Všechno sedí, jen Rolinek do čtvrtého řádku nepasuje. Podávám reklamaci s tím, že to je na 5 + 6 písmen, ale přítel na telefonu si je absolutně jistý, ale navrhuje, že první gól dával Jakub Klepiš. Teprve teď nám dochází, že to nejsou střelci vítězné branky, ale střelci na uvedené skóre. Vždyť nám tam ani nesesedělo skóre hlášené přítelem na telefonu. Tajenka „cibule“, co s tím? Právě se vrací Jirka z Penny, kam si odskočil pro svačinku. Už z dálky na něj voláme, jestli koupil cibuli. Nechápe, co tím myslíme. Navrhujeme, že bychom asi měli koupit cibuli do toho guláše. Ještě chvilku na tím mudrujeme, než Verča najde v infu, že máme zadat heslo přímo do systému.

Obratem je nám oznámeno, že to byla poslední šifra. Škoda, vzhledem k délce hry 11 hodin jsme čekali 11 až 12 šifer. Baví nás to, ještě bychom si nějakou dali. Přicházíme do cíle, zadáváme cílové „heslo“, prohodíme pár slov s orgy a uzavíráme to parádním guláškem.

Martin za tým Prázdná množina

Pár slov závěrem. Nejprve bych chtěl organizátorům poděkovat, bylo to moc prima. Zatím naše asi nejpoohodovější šifrovačka (zase tolik jsme jich neabsolvovali) a druhá, kterou jsme zvládli bez nápověd. Organizace a občerstvení super. Šifry byly alespoň z našeho pohledu jednodušší, ale pěkné. Nejsme příznivci gúglících šifer, přesto obě šifry Zpoždění a Statistiky, kde to bez hledání nešlo, byly dobré.

Co jsme poněkud postrádali, byl počet šifer, abychom případně mohli taktizovat s braním nápověd. Ale vzhledem k tomu, že jsme nápovědy nepotřebovali a herní systém nijak nápovědy nepenalizoval (možná trochu škoda – naším cílem je projít šifrovačku pokud možno bez nápovědy, i když za delší čas) to nevadilo. Vzhledem k tomu, že cílovou skupinou jsou i začínající týmy, doporučil bych zvážit možnost i totálky (řešení).

Ještě jednou díky a těšíme se na viděnou.